

UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJSWIETSZEJ · ROK C

Blżej Biblii

Ewangelia: J 16, 12 – 15

Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszycie, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.

Odnaleźć piękno Stwórcy

Jeż Bóg chciałby nam przekazać? Niestety nie jesteśmy przygotowani, aby to przyjąć. Mądrość nigdy nie ogranicza się do zestawu wielkiej ilości danych. Mądrość polega na umiejętności dostrzegania i podziwiania całości otaczającego nas świata. Kładzie ona jednak nacisk nie na wiadomości lecz na tajemnice. Nie tonowe bagaże wiadomości, lecz umiejętność obserwacji i podziwu otaczającego nas świata stanowi o wielkości człowieka. Bóg jest rzeczywistością najpiękniejszą i najbardziej tajemniczą ze wszystkich jakie istnieją. Jeśli ktoś potrafi dostrzec i zatrzymać się, nie tylko przy pięknie wschodu lub zachodu słońca, śpiewie skowronka, zwinności wiewiórki lecz i tajemnicy ludzkiego serca, ten potrafi również dostrzec i zachwycić się tajemniczym pięknem samego Boga.

Drogi Przyjacielu! Wszelkie piękno stworzeń jest tylko odbłaskiem tego jednego, Jedynego Pięknego, jakim jest Bóg. Człowiek, który to dostrzeże, idzie przez życie, śpiewając hymn uwielbienia. Jego szczęście i radość płyną z serca, jak z obfitego źródła. Do modlitwy uwielbienia nie potrzeba się zmuszać. Ona promieniuje z człowieka, który umie dostrzec i podziwiać Wielkość, Piękno, Potęgę, Mądrość, Świętość Tajemnicy Boga.

W świecie pogoni za wiedzą warto i trzeba znaleźć czas na spotkanie z Tajemnicą...

Ks. Sylwester

Jezus, Wcielone Słowo, całe zbawcze posłannictwo Ojca objawił uczniom w nauczaniu, znakach, życiu. Toteż Duch – Pocieszyciel nie będzie nauczał w tym sensie, jakoby miał oznajmić nowe prawdy czy nowe fakty, uzupełniając w znaczeniu materialnym działalność Jezusa. Ale pouczenia Boskiego Mistrza były z konieczności dostosowane do podatności uczniów na prawdy Boże; wiele epizodów pokazało, jak bardzo była ona ograniczona. Dlatego rzeczy, które Jezus chciałby jeszcze przekazać uczniom – to głębsze i pełniejsze zrozumienie obwieszczonych lub zaznaczonych prawd. Jedne, rozumiane przez nich jeszcze na sposób zbyt ziemski, starotestamentalny, inne ujawnione jeszcze zbyt powierzchownie lub – z konieczności – wręcz materialne. Nad całym tym żywym słowem Bożym będą uczniowie rozmyślać, będą dociekać jego coraz głębszego znaczenia w świetle śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Paraklet udzieli im mocy i zdolności do właściwego duchowego ujęcia objawienia Jezusa, uczyni ich podatnymi na „rzeczy duchowe”. Odsoni im powiązani, o których dotąd nie mieli pojęcia, pokaże konsekwencje zbawczego planu Bożego w Chrystusie, zaprowadzi ich do źródła prawdy. Duch – Pocieszyciel nie będzie tego czynił własnym autorytetem, podobnie jak Jezus zawsze odwoływał się do woli Ojca. Jego nauczanie będzie dotyczyło przede wszystkim przyszłych etapów życia Kościoła, zrozumianych najogólniej.

FESTYN

Kochani Parafianie. Mija kolejny rok naszej pracy. Chcielibyśmy uczcić ten fakt uroczystą Mszą świętą i festynem dla naszych Parafian. Na wspólną modlitwę i zabawę zapraszamy 17 czerwca o godz. 15.00. Z tego też powodu rozpoczynamy akcję „Złotówka”.

Niech ta symboliczna moneta jednozłotowa złożona do puszki na gazetkę, będzie wkładem każdego z nas w uświetnienie wspólnej uroczystości. Za wszystkie ofiary serdecznie dziękujemy.

Redakcja

W Dniu Imienin życzymy Księdzu Proboszczowi Antoniemu Czulkowskiemu wielu łask Bożych i błogosławieństwa w pracy kapłańskiej, satysfakcji i zadowolenia w życiu. Niech św. Antoni będzie dla Księdza Proboszcza wzorem gorliwości i mocy w duszpasterstwie na terenie naszej parafii.

Redakcja

13 czerwca – św. Antoniego z Padwy, kapłana i doktora Kościoła, patrona ubogich

Ferdynand Bullone urodził się w roku 1195 w Lizbonie w Portugalii, ale narwany jest św. Antonim z Padwy (albo Padewskim), długo bowiem przebywał w tym mieście. Kiedy był jeszcze dzieckiem, rodzice oddali go na wychowanie kanonikom katedry w Lizbonie. Ukończywszy piętnaście lat wstąpił do Zakonu kanoników regularnych św. Augustyna w pobliżu Lizbony. Po dwóch latach wysłano go do klasztoru Krzyża Świętego tego samego zakonu w Cainbre.

Pozostał tam przez lat osiem, poświęcając się studiom. Dowiedziawszy się, że do Portugalii powieziono z Malborka relikwie pięciu franciszkańskich męczenników, zapragnął naśladować bohaterstwo tych obrońców wiary. Kiedy wyjawiał to swoim współbraciom zakonnym, ostro sprzeciwili się jego zamiarom w końcu otrzymał jednak zgodę przełożonego i przeszedł do zakonu franciszkanów.

Po jakimś czasie uzyskał pozwolenie wyjazdu do Afryki w celu głoszenia Ewangelii Maurom. Z powodu ciężkiej choroby musiał wszakże wrócić do

Hiszpanii. W drodze nieprzyjazne wiatry zepchnęły statek na wybrzeża Sycylii. Stamtąd św. Antoni, kierowany chęcią zobaczenia św. Franciszka, udał się do Asyżu, gdzie rozwijało się główne odgałęzienie jego zakonu. Początkowo nie poświęcano tu św. Antoniemu większej uwagi, on zresztą świadomie trzymał się na uboczu. Opatrzność zechciała jednak, że franciszkanie odkryli wreszcie jego wielkie walory i św. Antoni powołany został na profesora teologii, której nauczał kolejno w Bolonii, Tuluzie, Montepellier i Padwie.

Później porzucił naukę, by poświęcić się kaznodziejstwu. Był doskonałym mówcą, a jednocześnie żarliwym duszpasterzem. W związku ze swoją pracą wiele podróżował odwiedzając Francję, Hiszpanię i Włochy. Piastował też kilka ważnych godności w swoim zakonie i zawsze czuwał nad tym, aby być posłusznym dyscyplinie klasztornej. Śmiało przeciwstawiali się słynnemu bratu Eliaszowi, który stojąc wówczas na czele wspólnoty zmierzał do rozluźnienia reguły.

Św. Antoni zmarł 13 czerwca 1231 roku. Nie doznał łaski męczeństwa, ale można go nazwać męczennikiem Słowa Bożego, męczennikiem podróży, męczennikiem tłumów. Tak wielu było tych, którzy pragnęli go usłyszeć, że żaden kościół nie mógł ich pomieścić i święty często głosił kazania pod gołym niebem.

Już za życia był uważany za legendarnego bohatera, opowiadano o niezwykłych jego czynach i zadziwiających wydarzeniach, wiążących się z jego czynami i zadziwiającymi wydarzeniami, wiążącymi się z jego postacią i o kazaniu, wygłoszonym w Rimini do ryby, o mule, który zachęcony przez niego klęknął przed Najświętszym Sakramentem, o psalterzu, który został skradziony, a św. Antoni sprawił, że wrócił do właściciela (z tego powodu ogłoszono świętego patronem tych, którzy coś zgubili). Pewien człowiek goszczący kiedyś św. Antoniego widział go stojącego w oknie i trzymającego w ramionach Dzieciątka Jezus.

Agnieszka Dobrowolska

Odezwa do nas katolików

Zastanawia mnie myśl, dlaczego to my katolicy stale drzemiemy w naszym życiu, które powinno być odmiennym od dzisiejszego stanu. Ktoś nas usypiał w czasie poprzedniego systemu (socjalizm) i tak nas uspił, że potrzebne nam teraz budzenie, bo jeśli ono nie nastąpi to zaśniemy na wieki, przed czym zachowaj Boże.

Panie nasz, Ty nie po to nas powołałeś do życia katolickiego, byśmy mieli żyć ja inne kultury, w których społeczności żyją bezpłodnie, same dla siebie. Ty nas powołałeś do pracy dla Ciebie, żeby być stale w pogotowiu do działań w obronie katolicykości, jak to był w przeszłości. Powierzyłeś nam misję dziejową na miarę wielkiego narodu, bo takim jesteśmy.

Nasze czucie Ciebie i myśl, kazały nam szukać Ciebie Panie Boże w niebie.

Przodkowie nasi, na kilka wieków przed powstaniem Państwa Polskiego, wznosili myśli do Ciebie do nieba. Jako jedyni z populacji ludzkiej posiadamy „czucie” do życia Tobą według Twoich pragnień. Dlatego jesteśmy jedyni powołani do najważniejszych zadań w Twoim planie, żeby Tobie, Panie pomagać, gdy zachodzi taka potrzeba.

Nasze dzisiejsze życie, przedstawia się dziwnie, uważamy, że czujemy się katolikami, chociaż życie powszednie temu często zaprzecza, przez naszą „senność” nie widzimy rzeczywistości jaka nas ogarnie, a rzeczywistość nie jest ciekawa.

Gdy w Polsce skończył się poprzedni system, staliśmy się wolni. Dla życia katolickiego nastał korzystny czas, żeby to co socjalizm nam ograniczał, móc roz-

wijać, tj. nasz ą wielkość w życiu Bogiem przy pomocy kultury, żeby obcym zacząć przyświecać naszym twórczym życiem, jak to był w przeszłości, gdy ościenni mówili: „Ja chcę być Polakiem!”

Byliśmy dla innych przykładem, tak potrzebnym dla obcych. Gdy tam życie odbiegało od normalności, my dla tych, którzy jej pragnęli, byliśmy powiewem świeżości, balsamem na rany.

Ci, którzy chcieli żyć twórczo, wiedzieli, że w Polsce mogą się zrealizować. Ponadto byli też i tacy, którzy u nas przez założenie rodziny, dali Polsce wielkich synów, w osobach: Fryderyka Chopina, Jana Matejki, Oskara Kolberga.

c.d.n.

Jerzy Jakubowski.

Boże Ciało

Wiosna ustroiła cały świat. Drzewa pokryły się soczystą zielenią. Nałakach w ogrodach, w zieleńcach miejskich zakwitły przepiękne kwiaty. W takim właśnie czasie ze wszystkich naszych kościołów wyrusza uroczysta procesja. Cieszą się nią dorośli i dzieci. Na trasie procesji przystrajamy okna naszych mieszkań kwiatami, obrazami, płonącymi świecami. Jest to procesja w uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej.

Procesja Bożego Ciała jest jakby przedłużeniem Mszy Św. Dlatego procesja ta rozpoczyna się zawsze po Mszy św. W monstrancji niesie się hostię, która została konsekrowana w czasie tej Mszy św. Kapłan niesie Najświętszy Sakrament w monstrancji przez ulice miast i wsi. Przy czterech specjalnie zbudowanych ołtarzach zatrzymuje się wspólnie z wiernymi.

Przy pierwszym ołtarzu rozważamy, że Eucharystia jest ofiarą Pana Jezusa i naszą a Chrystus jest najwyższym kapłanem. Eucharystia nie jest tylko ofiarą ale również uczą ofiarną, w której Pan Jezus karmi nas swoim ciałem i swoją krwią. Przypomnimy sobie tę prawdę gdy będziemy przy ołtarzu drugim słuchali ewangelii o rozmnożeniu chleba. W przypowieści o

zaproszonych na gody, której słuchamy przy trzecim ołtarzu Pan Jezus poucza nas, że Eucharystia jest zadatkiem, początkiem uczyty w niebie. Jest p o k a r m e m w drodze do

Ojca. Wreszcie w ostatnim czytaniu przy ołtarzu czwartym usłyszemy, że Pan Jezus nazywa siebie krzewem winnym a nas latoroślami. Eucharystia bowiem sprawia, że my wszyscy jesteśmy złączeni z Chrystusem. W ten sposób dziękujemy Bogu za Eucharystię, która jest ofiarą, pokarmem, zaczątkiem życia wiecznego oraz sakramentem jedności i miłości.

op. Monika Grzesiak

Serce Jezusa

Tyle wierszy już napisałam
A o Twoim Sercu Jezu, zapomniałam
Wybacz mi Boże
Proszę Cię w pokorze
Twoje serce czerwiec wybrało
Do Serca Twojego, jest świąt za mało
W czerwcu jest dni trzydzieści
Więc w każdy dzień czerwca
Serce Tve Jezu można pieścić
Z Serca Twego, płyną łask strumienie
Jezu Drogi, oczyść me sumienie
Serce Tve Jezu, drogę nam wskaże
I z serca naszego, grzechy wymaże
Serce Tve Jezu krwią przesiąknięte
Serce Tve dla nas, nie jest zamknięte
Serce Jezusa my ci wierzymy
I z wielką wiarą, o Miłość Twą prosimy
Serce Jezusa my cię kochamy
I z wielką pokorą, przed Tobą klękamy
I za wszystkie grzechy Cię przepraszamy

Leonarda Czubak

**Przepraszamy, ale w tym miejscu
nie odnaleźliśmy
obrazka w archiwum. :(**

INFORMACJE

1. Nabożeństwa do Najświętszego Serca Jezusowego w niedzielę o godz. 17.00, w dni powszednie bezpośrednio po wieczornej Mszy Św.
2. W czwartek, 14 czerwca – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało. W Eucharystycznej procesji wyjdziemy na ulice naszego miasta. Udział w tej procesji niech będzie wyznaniem naszej wiary w Jezusa Chrystusa, obecnego pod eucharystycznymi postaciami.

W Boże Ciało uroczysta Msza Św. koncelebrowana będzie o godz. 9.30. Po Mszy Św. procesja przejdzie tą samą trasą co w ubiegłe lata. Prosimy o uporządkowanie ulic i dekorację domów.

Mszy Św. koncelebrowanej będzie przewodniczył Ks. Czesław Parzyszek – Prowincjał Prowincji Chrystusa Króla Księży Pallotynów. On też wygłosi Słowo Boże.

Msze Św. w Boże Ciało będą o godz. 6.30, 8.00, 9.30 oraz na zakończenie procesji przy IV Ołtarzu i o godz. 18.00.

3. Próba przed Uroczystością Bożego Ciała dla dzieci, które w tym roku przyjęły I Komunię Św. będzie we wtorek i środę o godz. 17.00 przed kaplicą Św. Rodziny.
4. W środę, 13 czerwca – Nabożeństwo Fatimskie dla chorych, cierpiących i starszych. Msza Św. o godz. 9.00. Po Mszy Św. błogosławieństwo chorych Najświętszym Sakramentem. Różaniec i okazja do spowiedzi od godz. 8.30.

Nabożeństwo Fatimskie dla wszystkich: dzieci, młodzieży i dorosłych będzie w piątek, 15 czerwca. Początek o godz. 18.30 – odczytanie wszystkich próśb i podziękowań. O godz. 19.00 Msza Św. dziękczynno – błagalna w intencji próśb i podziękowań z kazaniem, litania, różaniec i procesja Eucharystyczno – Fatimska z racji Oktawy Bożego Ciała. Nabożeństwo zakończymy Apelem Jasnogórskim.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Izabela Fal
Natalia Kamila Sikora
Oskar Kacper Piątek
Natalia Czerwiec

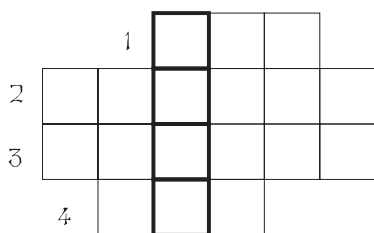

ŻYCZENIA

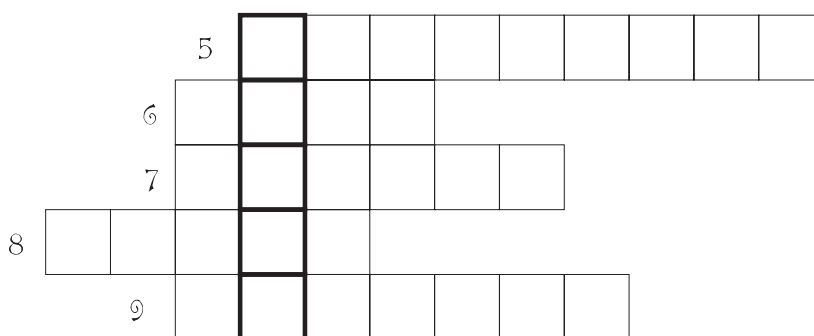
W 35 rocznicę urodzin Zbigniewa,
w 21 rocznicę urodzin Sylwi,
w 18 rocznicę urodzin Agnieszki,
w 17 rocznicę urodzin Mateusza,
w 25 rocznicę ślubu Henryki
i Krzysztofa,
w 15 rocznicę ślubu Doroty i Józefa,
w 10 rocznicę ślubu Agnieszki
i Grzegorza,
w 1 rocznicę ślubu Wioletty i Emila
błogosławieństwa Bożego i opieki Naj-
świętszej Marii Panny życzy *Redakcja*.

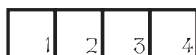
PARAFIANINEK

1. np. sosnowy
2. żółte na niebie
3. palto zimowe; na mleku
4. przyjaciółka Stasia Tarkowskiego
5. mleczna, owocowa lub orzechowa

6. grymas
7. kartonowa przesyłka
8. służy osie do obrony
9. rodzaj telefonu lub na narzędzia

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca redaktora naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiecko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72